

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

KPC

1222

WIDENER LIBRARY

HX Q62X V

KPC 1222

Harvard College Library

THE GIFT OF

**SAMUEL ABBOTT GREEN, M.D.,
OF BOSTON.**

(Class of 1851.)

14 Nov. 1888.

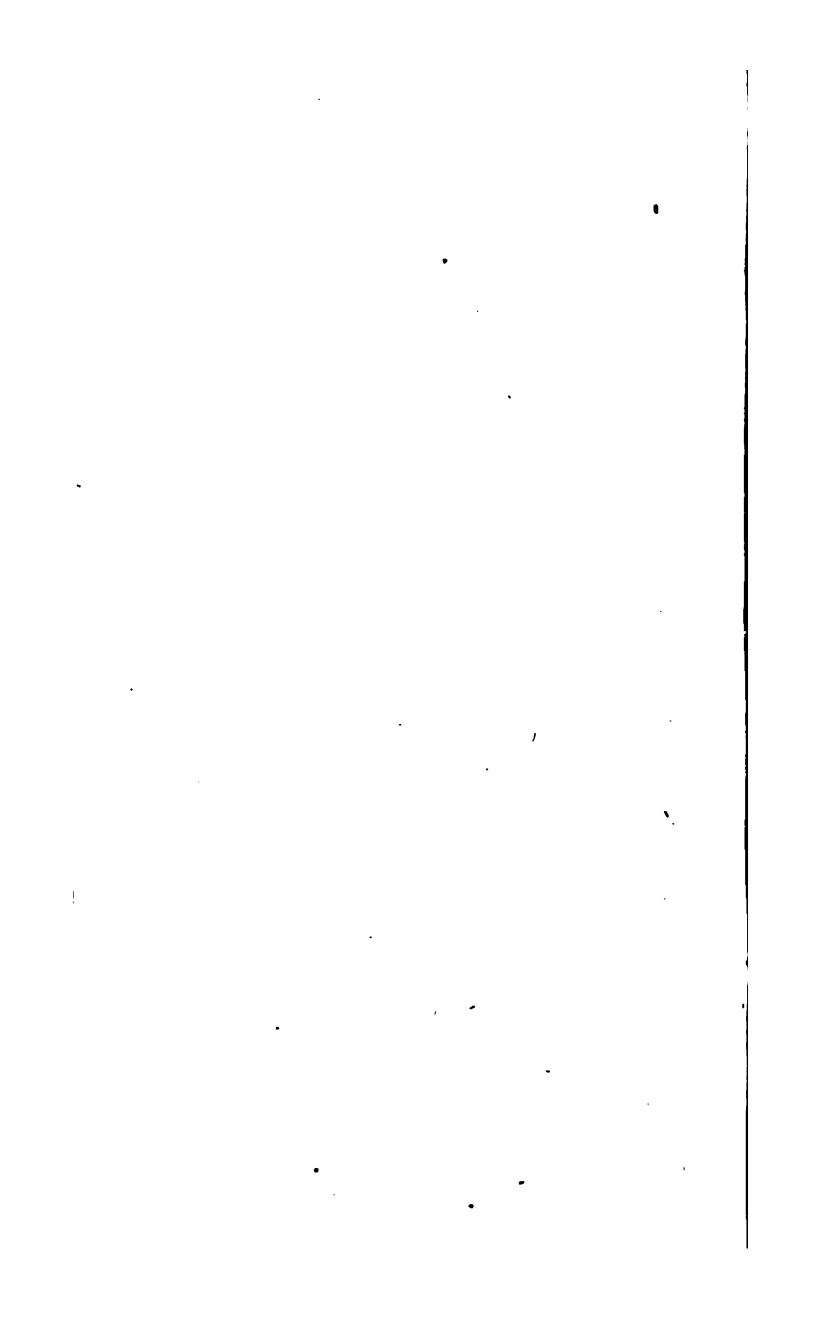

PUBLISHED APRIL

AD 1901

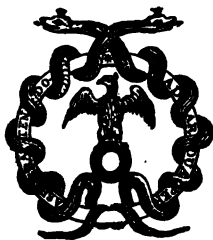

LXXVIII
JUNE 25, 1901

P. TERENTII AFRI
ADELPHI.

CAREFULLY REVISED
FROM THE MOST RECENT TEXTS.

nc.

LONDON:
JOHN W. PARKER, WEST STRAND.
M.DCCC.LI.

KPC 1222
~~St6.296~~

14 November 1888.

Gift of

Dr. Samuel A. Green

Rosto

ARGUMENTUM.

Duos cum haberet Demea adolescentulos,
Dat Micioni fratri adoptandum Æschinum,
Sed Ctesiphonem retinet: nunc citharistris
Lepore captum, sub duro ac tristi patre,
Frater celabat Æschinus; famam quoque
Amoris in se transferebat: denique
Fidicinam lenoni eripit: vitiaverat
Idem Æschinus civem Atticam pauperculam;
Fidemque dederat, hanc sibi uxorem fore.
Demea iurgare, graviter ferre: mox tamen,
Ut veritas patefacta est, ducit Æschinus
Vitiatam, potitur Ctesipho citharistram.

FABULÆ INTERLOCUTORES.

MICIO *senex.*

DEMEA *senex.*

SANNIO *leno.*

ÆSCHINUS *adulescens.*

PARMENO *servus.*

SYRUS *servus.*

CTESIPHO *adulescens.*

SOSTRATA *matrona.*

CANTHARA *nutrix.*

GETA *servus.*

HEGIO *senex.*

DROMO *servus.*

ACTA LUDIS FUNEBRIBUS ÆMILI PAULLI QUOS FECERE
Q. FABIVS MAXIMVS, P. CORNELIVS AFRICANVS. EGERE
L. ATILIVS PRÆNESTINVS, MINVTIVS PROTHIMVS. MODOS
FECIT FLACCVS CLAVDI, TIBIVS SARRANIS. FACTA E GRÆCA
MENANDRU, L. ANICIO, M. CORNELIO, COSS.

PUBLII TERENTII AFRI ADELPHI.

PROLOGUS.

POSTQUAM poeta sensit scripturam suam
Ab iniquis observari, et adversarios
Rapere in pejorem partem, quam acturi sumus:
Indicio de se ipse erit: vos eritis iudices,
Laudin an vitio duci factum id oporteat:
Synapothnescontes Diphili comœdiast;
Eam Conmorientes Plautus fecit fabulam.
In Græca adulescens est, qui lenoni eripit
Meretricem in prima fabula: eum Plautus locum
Reliquit integrum; eum hic locum sumpsit sibi 10
In Adelphos, verbum de verbo expressum extulit.
Eam nos acturi sumus novam: pernoscite
Furtumne factum existumetis, an locum
Reprehensum, qui præteritus neglegentias.
Nam quod isti dicunt malevoli, homines nobilis
Eum adjuvare, adsidueque una scribere,
Quod illi maledictum vehemens esse existumant,
Eam laudem hic ducit maxumam; cum illis placet,
Qui vobis universis et populo placent;
Quorum opera in bello, in otio, in negotio, 20
Suo quisque tempore usust sine superbia.
Dehinc ne exspectetis argumentum fabulæ:
Senes qui primi venient, hi partim aperient;
In agendo partim ostendent; facite, æquanimitas
Poetæ ad scribendum augeat industriam.

ACTUS I.

SCENA I.

Micio.

STORAX; non rediit hac nocte a cena Æschinus:
Neque servolorum quisquam, qui adversum ierant.
Profecto hoc vere dicunt: si absis uspiam,
Aut ubi si cesses; evenire ea satius est,
Quæ in te uxor dicit et quæ in animo cogitat 30
Irata, quam illa quæ parentes propitii.
Uxor, si cesses, aut te amare cogitat,
Aut tete amari, aut potare atque animo obsequi,
Et tibi bene esse soli, sibi cum sit male.
Ego quia non rediit filius, quæ cogito?
Quibus nunc sollicitor rebus? ne aut ille alserit,
Aut uspiam ceciderit, aut præfregerit
Aliquid; vah, quemquamne hominem in animo insti-
tuere, aut

Parare, quod sit carius, quam ipse est sibi?
Atque ex me hic natus non est, sed ex fratre; is adeo 40
Dissimilis studio est; jam inde ab adolescentia,
Ego hanc clementem vitam urbanam, atque otium
Secutus sum: et quod fortunatum isti putant,
Uxorem nunquam habui; ille, contra hæc omnia,
Ruri agere vitam: semper parce ac duriter
Se habere: uxorem duxit: nati filii
Duo: inde ego hunc majorem adoptavi mihi:
Eduxi a parvolo, habui, amavi pro meo:
In eo me oblecto: solum id est carum mihi.
Ille ut item contra me habeat, facio sedulo: 50
Do, prætermitto: non necesse habeo omnia
Pro meo jure agere: postremo alii clanculum
Patres quæ faciunt, quæ fert adolescentia,
Ea ne me celet, consuefeci filium.
Nam qui mentiri aut fallere, ita uti fit, patrem
Audebit, tanto magis audebit ceteros.

Pudore et liberalitate liberos

Retinere satius esse credo quam metu.

Hæc fratri mecum non conveniunt, neque placent.

Venit ad me sæpe clamans, Quid agis, Micio? 60

Cur perdis adolescentem nobis? cur amat?

Cur potat? cur tu his rebus sumptum suggeris?

Vestitu nimio indulges: nimium ineptus es.

Nimium ipse est durus præter æquumque et bonum:

Et errat longe, mea quidem sententia,

Qui imperium credat gravius esse aut stabilius,

Vi quod fit, quam illud quod amicitia adjungitur.

Mea sic est ratio, et sic animum induco meum:

Malo coactus qui suum officium facit,

Dum id rescitum iri credit, tantisper cavet: 70

Si sperat fore clam, rursum ad ingenium redit.

Ille quem beneficio adjungas, ex animo facit:

Studet par referre; præsens absensque idem erit.

Hoc patrium est, potius consuefacere filium

Sua sponte recte facere, quam alieno metu:

Hoc pater ac dominus interest: hoc qui nequit,

Fateatur nescire imperare liberis.

Set estne hic ipse, de quo agebam? et certe is est.

Nescio quid tristem video: credo jam, ut solet,

Jurgabit; salvom te advenire, Demea, 80

Gaudemus.—

SCENA II.

DEMEA. MICIO.

D. — *EHEM*, opportune: te ipsum quærito.

M. Quid tristis es? *D.* rogas me, ubi nobis *Æschinus*

Siet, quid tristis ego sim? *M.* dixi hoc fore?

Quid fecit? *D.* quid ille fecerit? quem neque pudet

Quicquam: nec metuit quemquam: neque legem
putat

Tenere se ullam; nam illa, quæ antehac facta sunt,

Omitto: modo quid designavit? *M.* quidnam id est?

- D.* Fores effregit, atque in ædis inruit
 Alienæ: ipsum dominum atque omnem familiam?
 Mulcavit usque ad mortem: eripuit mulierem
 Quam amabat; clamant omnes indignas
 Factum esse: hoc advenienti quot mihi, Micio,
 Dixere? in orest omni populo; denique,
 Si conferendum exemplum est, non fratrem videt
 Rei operam dare, ruri esse parcum ac sobrium?
 Nullum hujus factum simile; hæc cum illi, Micio,
 Dico, tibi dico; tu illum corrumpi sinis.
- M.* Homine imperito numquam quicquam injustius,
 Qui, nisi quod ipse fecit, nil rectum putat. 100
- D.* Quorsum istuc? *M.* quia tu, Demea, hæc male
 judicas.

Non est flagitium, mihi crede, adolescentulum
 Scortari, neque potare: non est: neque fores
 Effringere; hæc si neque ego, neque tu fecimus,
 Non siit egestas facere nos; tu nunc tibi
 Id laudi duces, quod tum fecisti inopia?
 Injurius: nam si esset unde id fieret,
 Faceremus; et illum tu tuum, si esses homo,
 Sineres nunc facere, dum per ætatem licet;
 Potius quam, ubi te expectatum ejecisset foras, 110
 Alienior ætate post faceret tamen.

- D.* Pro Jupiter, tu homo adigis me ad insaniam.
 Non est flagitium, facere hæc adolescentulum?
M. ah,

Ausculda, ne me obtundas de hac re sæpius.
 Tuum filium dedisti adoptandum mihi:
 Is meus est factus: si quid peccat, Demea,
 Mihi peccat: ego illi maxumam partem feram.
 Obsonat, potat, olet unguenta; de meo:
 Amat; dabitur a me argentum, dum erit commo-
 dum:

Ubi non erit, fortasse excludetur foras. 120
 Fores effregit, restituentur: discidit

Vestem, resarciatur; est, dis gratis,
Et unde hæc fiant, et adhuc non molesta sunt.
Postremo aut desine, aut cedo quemvis arbitrum:
Te plura in hac re peccare ostendam. *D.* hei mihi,
Pater esse disce ab illis, qui veri sient.

Natura tu illi pater es, consiliis ego.

Tun consulis quicquam? *M.* ah, si pergis, abiero.

Sicine agis? *M.* an ego totiens de eadem re audiam?

Curæ est mihi. *M.* et mihi curæ est; verum,

Demea,

130

Curemus æquam uterque partem; tu alterum,
Ego item alterum; nam curare ambos, propemodum
Reposcere illum est quem dedisti. *D.* ah, Micio.
Mihi sic videtur. *D.* quid istic? si istuc tibi placet,
Profundat, perdat, pereat, nihil ad me attinet.

Jam si verbum ullum posthac. *M.* rursum,

Demea,

Irascere? *D.* an non credis? repeton quem dedi?

Ægrest: alienus non sum: si obsto: hem, desino.

Unun vis curem, curo; et est dis gratia,

Cum ita ut volo est; iste tuus ipse sentiet 140

Posterius: nolo in illum gravius dicere.

Nec nil, neque omnia hæc sunt, quæ dicit; tamen

Non nil molesta hæc sunt mihi: sed ostendere,

Me ægre pati, illi nolui: nam itast homo:

Cum placo, advorsor sedulo et deterreo;

Tamen vix humane patitur: verum si augeam,

Aut etiam adjutor sim ejus iracundiæ,

Insaniam profecto cum illo; etsi *Æschinus*

Non nullam in hac re nobis facit injuriam.

Quam hic non amavit meretricem? aut cui non

dedit

150

Aliquid? postremo, nuper (credo jam omnium

Tædebat) dixit velle uxorem ducere.

Sperabam jam defervisse adolescentiam:

Gaudebam; ecce autem de integro: nisi quicquid est

Volo scire; atque hominem convenire, si apud
forum est.

ACTUS II.

SCENA I.

SANNIO *leno*. ÆSCHINUS. PARMENO.

Sa. OBSECO, populares, ferte misero atque innocenti
auxilium:

Subvenite inopi. Æ. otiose, nunc jam ilico hic ad-
siste:

Quid respectas? nil periclist: numquam, dum e-
adaro, hic te tanget.

Sa. Ego istam invitis omnibus—

Æ. Quamquam est scelestus, non committet hoc
umquam, iterum ut vapulet.

Sa. Æschine, audi, ne te ignarum fuisse dicas meorum
morum,

Leno ego sum. Æ. scio. *Sa.* at ita, ut usque
fuit fide quisquam optuma.

Tu quod te posterius purges, hanc injuriam mihi nol-
Factam esse, hujus non faciam; crede hoc, e-
meum jus persequar:

Neque tu verbis solves umquam, quod mihi
malefeceris.

Novi ego vestra hæc, Nollem factum, jusjurandum
dabitur, te indignum

Esse injuria hac; indignis cum egomet sim acceptis
modis.

Æ. Abi præ strenue; ac forem aperi. *Sa.* ceterum
hoc nihil facis.

Æ. I intro nunc jam. *Sa.* at enim non sinam. Æ.
accede illuc, Parmeno: 17

Nimum istoc abisti: hic propter hunc adsiste
hem, sic volo.

Cave nunc jam oculos a meis oculis quoquam de-
moveas tuos:

Ne mora sit, si innuerim, quin pugnus continuo in mala hæreat.

Istuc volo ergo ipsum experiri. *Æ.* hem, serva. *PAR.* omitte mulierem.

O facinus miserandum! *Æ.* geminabit nisi caves. *Sa.* hei miseriam!

Non innueram: verum in istam partem potius peccato tamen.

I nunc jam. *Sa.* quid hoc reii est? regnumne, *Æschine*, hic tu possides?

Si possiderem, ornatus esses ex tuis virtutibus.

Quid tibi rei mecumst? *Æ.* nil. *Sa.* quid? nostin qui sim? *Æ.* non desidero.

Tetigin tui quicquam? *Æ.* si attigisses, ferres infortunium. 180

Qui tibi meam magis licet habere, pro qua ego argentum dedi?

Responde. *Æ.* ante ædis non fecisse erit melius hic convicium:

Nam si molestus pergis esse, jam intro abripiere; atque ibi

Usque ad necem opperiere loris. *Sa.* loris liber? *Æ.* sic erit.

O hominem impurum: hicine libertatem aiunt æquam esse omnibus?

Si satis jam debacchatus, leno, es; audi si vis nunc jam.

Egon debacchatus sum autem, an tu in me? *Æ.* mitte ista, atque ad rem redi.

Quam rem? quo redeam? *Æ.* jamne me vis dicere id quod ad te attinet?

Cupio, æqui modo aliquid. *Æ.* vah, leno iniqua me non volt loqui. 189

Leno sum, fateor, pernicies communis adolescentium, Perjurus, pestis: tamen tibi a me nullast orta injuria.

Æ. Nam hercle etiam hoc restat. *Sa.* illuc quæ
redi, quo cœpisti, *Æschine.*

Æ. Minis viginti tu illam emisti, quæ res tibi va-
male.

Argenti tantum dabitur. Sa. quid si ego tibi illam
nolo vendere?

Coges me? Æ. minime. *Sa.* namque id me
Æ. neque vendundam censeo,

*Quæ liberast: nam ego liberali illam adsero ex
manu.*

*Nunc vide utrum vis; argentum accipere,
causam meditari tuam.*

Delibera hoc, dum ego redeo, leno. Sa. pro
preme Jupiter!

*Minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria
Domo me eripuit, verberavit: me invito abdu-
meam:*

*Homini misero plus quingentos colaphos infre-
mihi*

*Ob malefacta hæc tantidem emptam postulat
tradier.*

*Verum enim quando bene promeruit, fiat: sum-
jus postulat.*

*Age, jam cupio, modo si argentum reddat; sed ego
hoc hariolor.*

Ubi me dixero dare tanti, testis faciet ilico,

*Vendidissem me, de argento somnium; mox: cum
redi.*

*Id quoque possum ferre, modo si reddat; quam
quam injuriumst.*

*Verum cogito id quod res est: quando eum quæstus
occeperis,*

*Accipiunda et mussitanda injuria adolescentium
Sed nemo dabit: frustra has egomet mecum rationem
puto.*

SCENA II.

SYRUS. SANNIO.

FAGE, egomet conveniam ipsum: cupide accipiat
jam faxo: atque etiam

Bene dicat secum esse actum; quid istuc, Sannios,
quod te audio

Nescio quid concertasse cum hero? Sa. numquam
vidi iniquius

Certationem comparatam, quam hodie quæ inter
nos fuit:

Ego vapulando, ille verberando, usque ambo defessi
sumus.

Tua culpa. Sa. quid facerem? Sy. adolescenti
morem gestum oportuit.

Qui potui melius, qui hodie ei usque os præbui?
SY. age, scis quid loquar?

Pecuniam in loco negligere, maxumum interdumst
lucrum; hui:

Metuisti, si nunc de tuo jure concessisses paulu-
lum, atque

Adolescenti esses morigeratus, hominum homo stul-
tissime,

220

Ne non tibi istuc fæneraret. Sa. ego spem pretio
non emo.

. Numquam rem facies: abi, non scis inescare ho-
mines, Sannio.

. Credo istuc melius esse: verum ego numquam
adeo astutus fui,

Quin quicquid possem, malletm auferre potius in
præsentia.

. Age, novi tuum animum: quasi jam usquam tibi
sint viginti minæ,

Dum huic obsequare; præterea autem te aiunt
proficisci Cyprum. Sa. hem!

Sy. Coëmissee hinc quæ illuc veheres multa; nunc
conductam: hoc scio,

Animus tibi pendet; ubi illinc, spero, red
tamen, hoc ages.

Sa. Nusquam pedem: perii hercle: hac illi spe
inceperunt. *Sy.* timet:

Injeci scrupulum homini. *Sa.* o scelera! i
vide,

Ut in ipso articulo oppressit; emptæ mulieres
Complures, et item hinc alia quæ porto Cypri
Nisi eo ad mercatum venio, damnum est maximum
Nunc si hoc omittam, ac tum agam ubi illud
rediero;

Nihil est: refrixerit res: nunc demum venis?

Cur passus? ubi eras? ut sit satius perdere,

Quam aut hic manere tamdiu, aut tum persequi

Sy. Jamne enumerasti id, quod ad te rediturum puteas?

Sa. Hocine illo dignumst? hocine inceptare Absurdum?

Per oppressionem ut hanc mi eripere postulet?

Sy. Labascit; unum hoc habeo: vide si satis placeat

Potius quam venias in periculum, Sannio,

Servesne an perdas totum, dividuum face.

Minas decem conradet alicunde. *Sa.* hei mihi,

Etiam de sorte nunc venio in dubium miser?

Pudet nihil? omnes dentes labefecit mihi:

Præterea colaphis tuber est totum caput:

Etiam insuper defrudet? nusquam abeo. *Sy.*

lubet:

Numquid vis, quin abeam? *Sa.* immo hercle hanc
quæso, Syre,

Ut ut hæc sunt acta, potius quam litis sequar, 21

Meum mihi reddatur, saltem quanti emptast, Syre

Scio non te esse usum antehac amicitia mea:

Memorem me dices esse et gratum. *Sy.* sedul

Faciam; sed Ctesiphonem video: lætus est

De amica. *Sa.* quid quod te oro? *Sy.* paulisper mane.

SCENA III.

CTESIPHO. SYRUS.

Abs quivis homine, cum est opus, beneficium accipere gaudeas:

Verum enimvero id demum juvat, si quem æquomst facere, is bene facit.

O frater, frater, quid ego te nunc laudem? satis certo scio;

Numquam ita magnifice quicquam dicam, id virtus quin superet tua.

Itaque unam hanc rem me habere præter alias præcipuam arbitror, 260

Fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem.

1. O Ctesipho. *Ct.* o Syre, Æschinus ubi est? *Sy.* ellum, te exspectat domi. *Ct.* hem!

y. Quid est? *Ct.* quid sit? illius opera, Syre, nunc vivo: festivom caput,

Quine omnia sibi post putavit esse præ meo com- modo:

Maledicta, famam, meum amorem, et peccatum in sese transtulit.

Nil supra pote; nam quid foris crepuit? *Sy.* mane mane; ipse exit foras.

SCENA IV.

ÆSCHINUS. SANNIO. CTESIPHO. SYRUS.

Æ. **UBI** est ille sacrilegus? *Sa.* me quærit; num quidnam effert? occidi:

Nil video. **Æ.** ehem, opportune: te ipsum quæro: quid fit, Ctesipho?

In tuto est omnis res: omitte vero tristitiam tuam.

Ct. Ego illam hercle vero omitto, qui quidem te habeam fratrem: o mi *Æschine*,

O mi germane: ah vereor coram in os te laudare amplius,

Ne id, adsentandi magis quam quo habeam gratum, facere existumes.

Æ. Age inepte, quasi nunc non norimus nos in te, nos, *Ctesipho*.

Hoc mihi dolet, nos pæne sero scisse, et in exilium rem locum

Redisse, ut si omnes cuperent, tibi nil possem auxiliari.

Ct. Pudebat. *Æ.* ah, stultitias istæ, non pudebat tam ob parvolam

Rem pæne e patria? turpe dictu; deos quæso a istæc prohibeant.

Ct. Peccavi. *Æ.* quid ait tandem nobis Sannio? Sannio jam mitis est.

Æ. Ego ad forum ibo, ut hunc absolvam: tu intus ad illam, *Ctesipho*.

Sa. Syre, insta. *Sy.* eamus: namque hic properat in Cyprum. *Sa.* ne tam quidem: 290

Quamvis etiam maneo otiosus hic. *Sy.* reddetur, ne time.

Sa. At ut omne reddat. *Sy.* omne reddet: tace modo, ac sequere hac. *Sa.* sequor.

Ct. Heus, heus, Syre. *Sy.* ehem, quid est? *Ct.* obsecro hercle te, hominem istum impurissimum

Quam primum absolvitote; ne si magis inritatus siet,

Aliqua ad patrem hoc permanet; atque ego tum perpetuo perierim.

Sy. Non fiet, bono animo es: tu cum illa te intus oblecta interim:

Et lectulos jube sterni nobis, et parari cetera.

Ego jam transacta re convortam me domum cum
obsonio.

7. Ita quæso: quando hoc bene successit, hilare hunc
sumamus diem.

ACTUS III.

SCENA I.

SOSTRATA. CANTHARA.

So. OBSECO, mea nutrix, quid nunc fiet? Ca. quid
fiat rogas? 290

Recte edepol spero. So. modo dolores, mea tu,
occupiunt primulum.

Ca. Jam nunc times, quasi nusquam adfu-
eris, num-
quam tute pepereris.

So. Miseram me, neminem habeo, solæ sumus: Geta
autem hic non adest:

Nec est quem ad obstetricem mittam, nec qui adcer-
sat Æschinum.

Ca. Pol is quidem jam hic aderit: nam numquam
unum intermittit diem,

Quin semper veniat. So. solus mearum est mise-
riarum remedium.

Ca. E re natæ melius fieri haud potuit quam factum
est, hera,

Quando vitium oblatum est: quod ad illum attinet
potissimum,

Talem, tali ingenio atque animo, natum ex tanta
familia. 299

So. Ita pol est ut dicis: salvos nobis, deos quæso, ut siet.

SCENA II.

GETA. SOSTRATA. CANTHARA.

Ge. NUNO illud est, quod si omnia omnes sua consilia
conferant,

ADEL. TER.

Atque huic malo salutem quærant, auxili nihil
ferant,

Quod mihi que heræque filiæque herili est; v
misero mihi,

Tot res repente circumvallant, unde emergi n
potest,

Vis, egestas, injustitia, solitudo, infamia.

Hocine sæclum? o scelera, o genera sacrilega,
hominem inpium!

So. Me miseram, quidnamst, quod sic video timidum
et properantem Getam?

Ge. Quem neque fides neque jusjurandum neque illius
misericordia

Repressit, neque reflexit, neque quod partus instabat
prope:

Cui miseræ indigne per vim vitium obtulerat. *So.*
non intellego 310

Satis, quæ loquatur. *Ca.* propius obsecro accedamus,
Sostrata. *Ge.* ah,

Me miserum, vix sum compos animi, ita ardeo incundia.

Nihil est quod malim, quam illam totam familiam
dari mi obviam,

Ut ego iram hanc in eos evomam omnem, dum
ægritudo est hæc recens:

Satis mi id habeam supplici: [dum illos ulciscar
modo.]

Seni animam primum extinguerem ipsi, qui illud
produxit scelus:

Tum autem Syrum impulsorem, vah, quibus illum
lacerarem modis?

Sublimem medium arriperem, et capite pronum in
terram statuerem,

Ut cerebro dispergat viam:

Adulescenti ipsi eriperem oculos: post hæc præci-
pitum darem. 320

Ceteros ruerem, agerem, raperem, funderem, et prosternerem.

Sed cesso heram hoc malo inpertiri propere? *So.* revoceamus. *Geta.* *Ge.* hem,

Quisquis es, sine me. *So.* ego sum Sostrata. *Ge.* ubinam es? te ipsam quærito:

Te expeto: oppido opportune te obtulisti mi obviam, Hera. *So.* quid est? quid trepidas? *Ge.* hei mi. *So.* quid festinas, mi Geta?

Animam recipe. *Ge.* prorsus. *So.* quid istuc prorsus ergost? *Ge.* periius:

Actumst. *So.* loquere ergo, obsecro te, quid sit. *Ge.* jam. *So.* quid jam, Geta?

Ge. Æschinus. *So.* quid is ergo? *Ge.* alienus est ab nostra familia. *So.* hem,

Perii; quare? *Ge.* amare ocepit aliam. *So.* væ miseræ mihi!

Ge. Neque id occulte fert, ab lenone ipso eripuit palam. 330

So. Satin hoc certumst? *Ge.* certum: hisce oculis egomet vidi, Sostrata. *So.* ah,

Me miseram, quid jam credas? aut cui credas? nostrumne Æschinum?

Nostram omnium vitam, in quo nostræ spes opesque omnes sitæ?

Qui se sine hac jurabat unum numquam victurum diem?

Qui se in sui gremio positurum puerum dicebat patris?

Ita obsecraturum, ut liceret hanc se uxorem ducere?

Ge. Hera, lacrimas mitte: ac potius, quod ad hanc rem opus est porro, consule,

Patiamur an narremus cuipiam. *Ca.* au au, mi homo, sanum es?

An proferendum hoc tibi videtur usquam? *Ge.* mi quidem non placet.

Jam primum illum alieno animo a nobis esse, res ipsa indicat. 340

Nunc si hoc palam proferimus, ille infitias ibit, scit scio:

Tua fama et gnatae vita in dubium veniet; tum si maxime

Fateatur; cum amet aliam, non est utile huic, illi dari.

Quapropter quoquo pacto tacitos opus. *So.* ah, minime gentium:

Non faciam. *Ge.* quid ais? *So.* proferam. *Ca.* hem, mea Sostrata, vide quam rem agas.

So. Pejore res loco non potis est esse, quam in quo nunc sitast.

Primum indotata est: tum praeterea, quae secunda ei dos erat,

Periit: pro virgine dari nuptum non potest; hoc reliquum est,

Si infitias ibit, testis mecum est anulus, quem ipse amiserat.

Postremo quando ego mihi sum conscia, a me culpam esse hanc procul, 350

Neque pretium neque rem ullam intercesse aut illa aut me indignam, Geta;

Experiar. *Ge.* quid istic? cedo, ut melius dicas. *So.* tu, quantum potes,

Abi, atque Hegioni cognato hujus rem enarrato omnem ordine:

Nam is nostro Simulo fuit summus, et nos coluit maxime.

Ge. Nam hercle alius nemo respicit nos. *So.* propere tu, mea Canthara, .

• Curre: obstetricem accerse; ut cum opus sit, ne in mora nobis siet.

SCENA III.

DEMEA. SYRUS.

- D.** **DISPERII :** Ctesiphonem audiui filium
Una adfuisse in raptione cum Æschino.
Id misero restat mihi mali, si illum potest, 359
Qui alicui rei est, etiam eum ad nequitiam adducere.
Ubi ego illum quæram? credo abductum in ga-
neum
Aliquo : persuasit ille inpurus, sat scio.
Sed eccum Syrum ire video : hinc scibo jam, ubi
siet.
Atque hercle hic de grege illo est : si me senserit
Eum quæritare, numquam dicet carnufex.
Non ostendam id me velle. *Sy.* omnem rem modo
seni,
Quo pacto haberet, enarramus ordine.
Nil quicquam vidi lætius. *D.* pro Jupiter,
Hominis stultitiam! *Sy.* conlaudavit filium : '
Mihi, qui id dedissem consilium, egit gratias. 370
D. Disrumpor. *Sy.* argentum adnumeravit ilico :
Dedit præterea in sumptum, dimidium minæ :
Id distributum sane est ex sententia. *D.* hem,
Huic mandes, siquid recte curatum velis.
Sy. Ehem, Demea, haud aspexeram te : quid agitur?
D. Quid agatur? vostram nequeo mirari satis
Rationem. *Sy.* est hercle inepta, ne dicam dolo,
atque
Absurda ; piscis ceteros purga, Dromo :
Congrum istum maxumum in aqua sinito ludere
Paulisper : ubi ego venero, exossabitur : 380
Prius nolo. *D.* hæcine flagitia? *Sy.* mi quidem
non placent :
Et clamo sæpe ; salsamenta hæc, Stephanio,
Fac macerentur pulchre. *D.* di vostram fidem !

Utrum studione id sibi habet, an laudi putat
 Fore, si perdidit gnatum? vae misero mihi,
 Videre videor jam diem illum, cum hinc egens
 Profugiet aliquo militatum. *Sy.* o Demea,
 Istuc est sapere, non quod ante pedes modost
 Videre, sed etiam illa quæ futura sunt
 Prospicere. *D.* quid? istæc jam penes vos psaltria
 est? 390

Sy. Ellam intus. *D.* eho, an est domi habiturus? *Sy.*
 credo: ut est

Dementia. *D.* hæcine fieri? *Sy.* ineptâ lenitas
 Patris, et facilitas prava. *D.* fratris me quidem
 Pudet pigetque. *Sy.* nimium inter vos, Demea, ac
 Non quia ades præsens dico hoc, pernimum interest.
 Tu, quantus quantus, nil nisi sapientia es:
 Ille, somnium; sineres vero illum tu tuum
 Facere hæc? *D.* sinerem illum? aut non sex totis
 mensibus

Prius olfecissem, quam ille quicquam cœperet?

Sy. Vigilantiam tuam tun mihi? *D.* sic sit modo, 400
 Ut nunc est, quæso. *Sy.* ut quisque suum volt
 esse, itast.

D. Quid eum? vidistin hodie? *Sy.* tuumne filium?
 Abigam hunc rus; jamdudum aliquid ruri agere
 arbitror.

D. Satin scis ibi esse? *Sy.* oh, quem egomet produxi.
D. optumest.

Metui ne hæreret hic. *Sy.* atque iratum admodum.

D. Quid autem? *Sy.* adortus jurgio est fratrem apud
 forum

De psaltria hac. *D.* ain vero? *Sy.* vah, nil reticuit.
 Nam ut numerabatur forte argentum, intervenit
 Homo de improvviso: cœpit clamare, o Æschine,
 Hæcine flagitia facere te? hæc te admittere 410
 Indigna genere nostro? *D.* oh, lacrumo gaudio.

Sy. Non tu hoc argentum perdis, sed vitam tuam.

1. *Salvos sit; spero erit similis majorum suum. Sy.*
hui!

2. *Syre, præceptorumst plenus istorum ille. Sy. phy!*
Domi habuit unde disceret. D. fit sedulo:
Nil prætermitto: consuefacio: denique,
Inspicere, tanquam in speculum, in vitas omnium
Jubeo: atque ex aliis sumere exemplum sibi.
Hoc facito. Sy. recte sane. D. hoc fugito. Sy.
callide.

D. Hoc laudi est. Sy. istæc res est. D. hoc vitio
datur. 420

Sy. Probissume. D. porro autem. Sy. non hercle
otiumst

Nunc mi auscultandi; piscis ex sententia
Nactus sum: hi mihi ne corrumpantur, cautios:
Nam id nobis tam flagitiumst, quam illa, o Demea,
Non facere vobis, modo quæ dixti: et, quod queo,
Conservis ad eundem istunc præcipio modum:
Hoc salustum, hoc adustum, hoc lautumst parum:
Illud recte: iterum sic memento: sedulo
Moneo, quæ possum pro mea sapientia: 429
Postremo, tanquam in speculum, in patinas, Demea,
Inspicere jubeo, et moneo quid facto usus sit.
Inepta hæc esse, nos quæ facimus, sentio:
Verum quid facias? ut homost, ita morem geras.
Numquid vis? D. mentem vobis meliorem dari.

Sy. Tu rus hinc ibis? D. recta. Sy. nam quid tu hic
agas,

Ubi, siquid bene præcipias, nemo obtemperet?

3. *D. Ego vero hinc abeo, quando is, quamobrem huc*
veneram,

Rus abiit: illum curo: unum illud ad me adtinet,
Quando ita volt frater: de istoc ipse viderit. 439
Sed quis illic est, quem video procul? estne Hegio
Tribulis noster? si satis cerno, is hercle: vah,
Homo amicus nobis jam inde a puero: di boni,

Næ illiusmodi jam magna nobis civium
 Pænuriast, antiqua virtute ac fide.
 Haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice.
 Quam gaudeo : ubi etiam hujus generis reliquias
 Restare video, vivere etiam nunc lubet.
 Opperiar hominem hic, ut salutem et conloquar.

SCENA IV.

HEGIO. GETA. DEMEA. PAMPHILA.

- H.* Pro di immortales, facinus indignum, Geta :
 Quid narras? *G.* sic est factum. *H.* ex illam fa-
 milia 450
 Tam inliberale facinus esse ortum? o *Æschine*,
 Pol haud paternum istuc dedisti. *D.* videlicet
 De psaltria hoc audivit: id illi nunc dolet
 Alieno; pater is nihili pendit: hei mihi,
 Utinamhic prope adesset alicubi, atque audiret hæc.
H. Nisi facient quæ illos æquomst, haud sic auferent.
G. In te spes omnis, Hegio, nobis sita est:
 Te solum habemus, tu es patronus, tu pater:
 Ille tibi moriens nos commendavit senex:
 Si deseris tu, periimus. *H.* cave dixeris: 460
 Neque faciam, neque me satis pie posse arbitror.
D. Adibo; salvere Hegionem plurimum
 Jubeo. *H.* oh, te quærebam ipsum: salve, Demea.
D. Quid autem? *H.* major filius tuus *Æschinus*,
 Quem fratri adoptandum dedisti, neque boni
 Neque liberalis functus officium est viri.
D. Quid istuc est? *H.* nostrum amicum noras Simu-
 lum, atque
 Æqualem? *D.* quidni? *H.* filiam ejus virginem
 Vitiavit. *D.* hem. *H.* mane; nondum audisti,
 Demea,
 Quod est gravissimum. *D.* an quid est etiam
 amplius? 470

2. Vero amplius: nam hoc quidem ferendum aliquo modost:

Persuasit nox, amor, vinum, adulescentia:
Humanumst; ubi scit factum, ad matrem virginis
Venit ipse ultro, lacrumans, orans, obsecrans,
Fidem dans, jurans se illam ducturum domum.
Ignotumst; tacitumst; creditumst; virgo ex eo
Compressu gravida facta est: mensis decimus est:
Ille bonus vir nobis psaltriam, si dis placet,
Paravit, quicum vivat: illam deserit.

1. Pro certon tu istæ dicis? *H.* mater virginis 480
In mediot; ipsa virgo: res ipsa: hic Geta
Præterea, ut captus servolorum est, non malus
Neque iners: alit illas; solus omnem familiam
Sustentat; hunc abduce, vinci, quære rem.

2. Immo hercle extorque, nisi ita factumst, Demea:
Postremo non negabit; coram ipsum cedo.

3. Pudet: nec, quid agam, neque quid huic respondeam
Scio. *Pa.* miseram me, differor doloribus.

Juno Lucina, fer opem: serva me, obsecro. H. hem,
Numnam illa quæso parturit? G. certe, Hegio.

H. hem;

490

Illæ fidem nunc vostram implorat, Demea;
Quod vos vis cogit, id voluntate impetret.
Hæc primum ut fiant, deos quæso, ut vobis decet.
Sin aliter animus vester est; ego, Demea,
Summa vi defendam has atque illum mortuum.

Cognatus mi erat: una a pueris parvolis
Sumus educti; una semper militiæ et domi
Fuimus: paupertatem una pertulimus gravem.
Quapropter nitar, faciam, experiar, denique
Animam relinquam potius quam illas deseram. 500
Quid mihi respondes? *D.* fratrem conveniam,

Hegio:

Is, quod mihi de hac re dederit consilium, id
sequar.

- H.* Sed, Demea, hoc tu facito cum animo cogites;
 Quam vos facillume agitis, quam estis maxime
 Potentes, dites, fortunati, nobiles,
 Tam maxime vos æquo animo æqua noscere
 Oportet, si vos vultis perhiberi probos.
- D.* Redito; fient, fieri quæ æquomst, omnia. 50
- H.* Decet te facere. Geta, duc me intro ad Sostratam.
- D.* Non me indicente hæc fiunt: utinam hic sit mortui
 Defunctum: verum nimia illæc licentia
 Profecto evadet in aliquod magnum malum.
 Ibo, ac requiram fratrem, ut in eum hæc evocem.

SCENA V.

HEGIO.

Bono animo fac sis, Sostrata; et istam, quod potest
 Fac consolere; ego Micionem, si apud forumst,
 Conveniam; atque, ut res gestast, narrabo ordine.
 Si ita est, facturus ut sit officium suum,
 Faciat: sin aliter de hac re est ejus sententia,
 Respondeat mi: ut, quid agam, quam primum sciam.

ACTUS IV.

SCENA I.

CTESIPHO. SYRUS.

- Ct.* Ain patrem hinc abisse rus? *S.* jam dudum. *C.*
 dic sodes. *S.* apud villamst. 52
- Nunc cum maxime operis aliquid facere credo. *C.*
 utinam quidem,
 Quod cum salute ejus fiat, ita se defetigarit velim,
 Ut triduo hoc perpetuo prorsum e lecto nequeat
 surgere.
- Sy.* Ita fiat, et istoc si quid potis est rectius. *C.* ita:
 nam hunc diem

Nimis misere cupio, ut cœpi, perpetuum in lætitia degere.

Et illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia propest:

Quod si abesset longius,

Prius nox oppressisset illic, quam huc reverti posset iterum.

Nunc ubi me illic non videbit, jam huc recurret, sat scio:

Rogabit me: ubi fuerim, quem ego hodie toto non vidi die: 530

Quid dicam? *S.* nilne in mentem est? *C.* nusquam quicquam. *S.* tanto nequior.

Cliens, amicus, hospes, nemost vobis? *C.* sunt; quid postea?

Sy. Hisce opera ut data sit. *C.* quæ non data sit? non potest fieri. *S.* potest.

Ct. Interdiu: sed si hic pernocto, causæ quid dicam, Syre?

Sy. Vah, quam vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari.

Quin tu otiosus es: ego illius sensum pulchre calleo.

Cum fervit maxume, tam placidum, quam ovis est, reddo. *C.* quo modo?

Sy. Laudarier te audit libenter: facio te apud illum Deum:

Virtutes narro. *C.* measne? *S.* tuas; homini ilico lacrumæ cadunt,

Quasi puero, gaudio; hem tibi autem. *C.* quidnam est? *S.* lupus in fabula. 540

Ct. Paterne? *S.* is ipse. *C.* Syre, quid agimus? *S.* fuge modo intro, ego videro.

Ct. Si quid rogabit, nusquam tu me: audistin? *S.* potin ut desinas?

SCENA II.

DEMEA. CTESIPHO. SYRUS.

D. Næ ego homo infelix; primum fratrem nusquam invenio gentium:

Præterea autem, dum illum quæro, a villa mercenarium

Vidi: is filium negat esse ruri: nec quid agam scio.

Ct. Syre. *Sy.* quid est? *Ct.* men quærit? *Sy.* verum. *Ct.* perii. *Sy.* quin tu bono animo es.

D. Quid hoc, malum, infelicitatis? nequeo satis decernere:

Nisi me credo huic esse natum rei, ferundis miseriis.

Primus sentio mala nostra: primus rescisco omnia:

Primus porro obnuntio: ægre solus, si quid fit, fero.

Sy. Rideo hunc: se primum ait scire: is solus nescit omnia. 551

D. Nunc redeo: si forte frater redierit viso. *Ct.* Syre,

Obsecro, vide ne ille huc prorsus se inruat. *Sy.* etiam taces?

Ego cavebo. *Ct.* numquam hercle hodie ego istuc committam tibi:

Nam me in cellulam aliquam cum illa concludam: id tutissimumst.

Sy. Age, tamen ego hunc amovebo. *D.* sed eccum sceleratum Syrum.

Sy. Non hercle hic quidem perdurare quisquam, si sic fit, potest.

Scire equidem volo, quot mihi sint domini: quæ hæc est miseria?

D. Quid ille gannit? quid volt? quid ais, bone vir? est frater domi?

Sy. Quid, malum, mihi bone vir narras? equidem perii. *D.* quid tibi est? 560

γ. Rogitas? Ctesipho me pugnis miserum, et istam psaltriam

Usque occidit. *D.* hem, quid narras? *Sy.* hem, vide ut discidit labrum.

λ. Quamobrem? *Sy.* me impulsore hanc emptam esse ait. *D.* non tu eum rus hinc modo

Produxeris aibas? *Sy.* factum: verum venit post insaniens:

Nil pepercit; non puduisse verberare hominem senem?

Quem ego puerum modo tantillum in manibus gestavi meis?

μ. Laudo: o Ctesipho, patrissas: abi, virum te iudico.

ν. Laudas? nā ille continebit posthac, si sapiet, manus.

ξ. Fortiter. *Sy.* perquam, quia miseram mulierem et me servolum, 569

Qui referire non audebam, vicit: hui, perfortiter.

ο. Non potuit melius; idem quod ego sensit, te esse huic rei caput.

Sed estne frater intus? *Sy.* non est. *D.* ubi illum quæram, cogito.

π. Scio ubi sit, verum hodie numquam monstrabo. *D.* hem, quid ais? *Sy.* ita.

ρ. Diminuetur tibi quidem jam cerebrum. *Sy.* at nomen nescio

Illius hominis, sed locum novi ubi sit. *D.* dic ergo locum.

σ. Nostin porticum apud macellum hac deorsum? *D.* quidni noverim?

τ. Præterito hac recte platea sursus: ubi eo veneris, Clivos deorsum vorsum est; hac te præcipitato: postea

Est ad hanc manum sacellum: ibi angiportum propter est:

Illic ubi etiam caprificus magna est. *D. novi.*
hac pergito.

D. Id quidem angiportum non est pervium. *Sy. ver*
hercle; vah,

Censen hominem me esse? erravi: in portic
rursum redi:

Sane hac multo propius ibis, et minor est errat
Scin Cratini hujus ditis ædes? *D. scio. Sy. i*
eas præterieris,

Ad sinistram hac recta platea; ubi ad Dianæ
neris,

Ito ad dextram: prius quam ad portam venias, ap
ipsum lacum

Est pistrilla, et exadvorsum fabrica: ibi est. *D.*
quid ibi facit?

Sy. Lectulos in sole ilignis pedibus faciundos dedit.

D. Ubi potetis vos: bene sane; sed cesso ad eum pe
gere?

Sy. I sane: ego te exercebo hodie, ut dignus es, sil
cernium. 59

Æschinus odiosus cessat: prandium corrumpitur:
Ctesipho autem in amore est totus; ego jam pro
spiciam mihi:

Nam jam adibo, atque unum quicquid, quod qui
dem erit bellissimum,

Carpam: et cyathos sorbilans paulatim hunc pro
ducam diem.

SCENA III.

MICIO. HEGIO.

M. Ego in hac re nil reperio, quamobrem lauder tan
topere, Hegio.

Meum officium facio: quod peccatum a nobis or
tumst, corrigo.

Nisi si me in illo credidisti esse hominum numero,
qui ita putant;

Sibi fieri injuriam ultro, si quam fecere ipsi ex-
postules,

Et ultro accusant: id quia non est a me factum,
agis gratias?

Te. Ah, minime: numquam te aliter atque es, in ani-
mum induxi meum. 600

Sed quæso ut una mecum ad matrem virginis eas,
Micio,

Atque istæ eadem, quæ mihi dixti, tute dicas mu-
lieri;

Suspicionem hanc propter fratrem esse: ejus esse
illam psaltriam.

M. Si ita æquom censes, aut si ita opus est facto, ea-
mus. *He.* bene facis:

Nam et illi jam animum rellevaris, quæ dolore ac
miseria

Tabescit: et tuo officio fueris functus; sed si aliter
putas,

Egomet narrabo quæ mihi dixti. *M.* immo ego
quoque ibo. *He.* bene facis:

Omnes, quibus res sunt minus secundæ, magis sunt
nescio quo modo

Suspiciosi: ad contumeliam omnia accipiunt ma-
gis: 609

Propter suam inpotentiam se semper credunt ludier.

Quapropter te ipsum purgare ipsis coram, placabi-
lius est.

M. Et recte et verum dicis. *He.* sequere me ergo hac
intro. *M.* maxume.

SCENA IV.

ÆSCHINUS.

DISCRUCIOR animi:

Hocine ex inproviso mali mi objici

Tantum ; ut neque quid de me faciam, nec quid
agam certum siet?

Membra metu debilia sunt: animus præ timore
Obstupuit: pectore consistere nil consili quit ;

Vah, quomodo me hac expediam turba, nesci
tanta nunc

Suspicio de me incidit:

Neque ea inmerito: Sostrata credit, mihi me per
triam hanc emisse: id 62

Anus mi indicium fecit.

Nam ut hinc forte ea ad obstetricem erat missa, ul
eam vidi, ilico

Accedo ; rogito, Pamphila quid agat, jamne partu
adsiet,

Eone obstetricem accersat ; illa exclamat, Abi, abi
jam, Æschine,

Satis diu dedisti verba : sat adhuc tua nos frustratas
fides.

Hem, quid istuc obsecro, inquamst ? Valeas, habeas
illam quæ placet.

Sensi ilico id illas suspicari : sed me reprehendi
tamen,

Ne quid de fratre garrulæ illi dicerem, ac fieret
palam.

Nunc quid faciam ? dicam fratris esse hanc ? quod
minimest opus

Usquam efferi : ac mitto : fieri potest est ut ne qua
exeat ; 630

Ipsum id metuo ut credant : tot concurrunt veri-
similia :

Egomet rapui : ipse egomet solvi argentum : ad me
abducta est domum.

Hæc adeo mea culpa fateor fieri ; non me hanc
rem patri,

Ut ut erat gesta, indicasse ? exorasse ut eam
ducerem.

Cessatum usque adhuc est: nunc porro, Æschine,
expergiscere:

Nunc hoc primumst: ad illas ibo, ut purgem me;
accedam ad fores:

Perii; horresco semper, ubi pultare hasce occipio
miser.

Heus, heus: Æschinus ego sum; aperite aliquis
actutum ostium.

Prodit nescio quis: concedam huc.—

SCENA V.

MICIO. ÆSCHINUS.

M. —Ita uti dixti, Sostrata, 640

Facito: ego Æschinum conveniam; ut, quomodo
acta hæc sunt, sciat.

Sed quis ostium hoc pultavit? Æ. pater hercle est,
perii. *M.* Æschine.

Æ. Quid huic hic negotist? *M.* tune has pepulisti
fores?

Tacet; cur non ludo hunc aliquantisper? melius
est,

Quandoquidem hoc numquam mi ipse voluit credere.
Nil mihi respondes? Æ. non equidem istas, quod
sciam.

M. Ita: nam mirabar quid hic negoti esset tibi.

Erubuit: salva res est. Æ. dic sodes, pater,
Tibi vero quid istic rei fuit? *M.* nil mihi quidem.

Amicus quidam me a foro abduxit modo 650

Huc advocatum sibi. Æ. quid? *M.* ego dicam
tibi:

Habitant hic quædam mulieres; pauperculæ,
Ut opiner has non nosse te: et certo scio:

Neque enim diu huc commigrarunt. Æ. quid tum
postea?

M. Virgo est cum matre. *Æ.* perge. *M.* hæc virgo
orbast patre:

Hic meus amicus illi genere est proximus:

Huic leges cogunt nubere hanc. *Æ.* perii. *M.*
quid est?

Æ. Nil: recte: perge. *M.* is venit ut secum avehat
Nam habitat Mileti. *Æ.* hem, virginem ut secum
avehat?

M. Sic est. *Æ.* Miletum usque obsecro? *M.* ita. *Æ.*
animo malest. 660

Quid ipsæ? quid aiunt? *M.* quid illas censes? ni-
hil enim.

Commenta mater est, esse ex alio viro

Nescio quò puerum natum: neque eum nominat:
Priorem esse illum, non oportere huic dari.

Æ. Eho, nonne hæc justa tibi videntur postea?

M. Non. *Æ.* obsecro non? an illam hinc abducat,
pater?

M. Quid illam ni abducat? *Æ.* factum a vobis du-
riter,

Inmisericorditerque, atque etiam, si est, pater,
Dicendum magis aperte, inliberaliter.

M. Quamobrem? *Æ.* rogas me? quid illi tandem
creditur 670

Fore animi misero, qui cum ea consuevit prior?
Qui infelix haud scio an illam misere nunc amat,
Cum hanc sibi videbit præsens præsentem eripi,
Abduci ab oculis? facinus indignum, pater.

M. Qua ratione istuc? quis despondit? quis dedit?
Cui, quando nupsit? auctor his rebus quis est?
Cur duxit alienam? *Æ.* an sedere oportuit
Domi virginem tam grandem, dum cognatus hinc
Illinc veniret exspectantem? hæc, mi pater,
Te dicere æquom fuit, et id defendere. 680

M. Ridiculum: advorsus illum causam dicerem,
Cui veneram advocatus? sed quid ista, *Æschine*,

Nostra? aut quid nobis cum illis? abeamus; quid est?
Quid lacrimas? *Æ.* pater, obsecro, ausculta. *M.*

Æschine, audi vi omnia,

Et scio: nam te amo: quo magis, quæ agis, curæ
sunt mihi.

Æ. Ita velim me promerentem ames, dum vivas, mi
pater,

Ut me hoc delictum admisisse in me, id mihi vehe-
menter dolet:

Et me tui pudet. *M.* credo hercle: nam ingenium
novi tuum

Liberales: sed vereor ne indiligens nimium sis.

In qua civitate tandem te arbitrare vivere? 690

Virginem vitasti, quam te non jus fuerat tangere.

Jam peccatum primum id magnum, magnum at
humanum tamen.

Fecere alii sæpe item boni; at postquam id evenit,
cedo,

Numquid circumspexti? aut numquid tute pro-
spexti tibi

Quid fieret? qua fieret? si te mi ipsum puduit
dicere,

Qua resciscerem? hæc dum dubitas, menses abierunt
decem.

Prodidisti et te, et illam miseram, et gnatum, quod
quidem in te fuit.

Quid credebas? dormienti hæc tibi confecturos deos?

Et illam sine tua opera in cubiculum iri deductum
domum? 699

Nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo.

Bono animo es, duces uxorem. *Æ.* hem. *M.* bono
animo es inquam. *Æ.* pater,

Obsecro num ludis tu nunc me? *M.* ego te? quam-
obrem? *Æ.* nescio:

Nisi tam misere hoc esse cupio verum, eo vereor
magis.

M. Abi domum, ac deos conprecare, ut uxorem accersas: abi.

Æ. Quid, jam uxorem? *M.* jam. *Æ.* jam? *M.* jam quantum potest. *Æ.* di me, pater,

Omnes oderint, ni magis te, quam oculos nunc ego amo meos.

M. Quid? quam illam? *Æ.* æque. *M.* perbenigne. *Æ.* quid? ille ubi est Milesius?

M. Abiit, periit, navem ascendit; sed cur cessas? *Æ.* abi, pater:

Tu deos potius conprecare: nam tibi eos certo scio, 710

Quo vir melior multo es quam ego, obtemperaturos magis.

M. Ego eo intro: ut, quæ opus sunt, parentur: tu fac ut dixi, si sapis.

Æ. Quid hoc est negoti? hoc est patrem esse, aut hoc est filium esse?

Si frater aut sodalis esset, qui magis morem gereret? Hic non amandus? hicine non gestandus in sinu est? hem;

Itaque adeo magnam mi injicit sua commoditate curam:

Ne imprudens faciam forte quod nolit, sciens cavebo. Sed cesso ire intro, ne moræ meis nuptiis egomet sim?

SCENA VI.

DEMEA.

DEFESSUS sum ambulando: ut, Syre, te cum tua Monstratione magnus perdat Jupiter. 720

Perreptavi usque omne oppidum: ad portam, ad lacum:

Quo non? nec fabrica illi ulla erat: nec fratrem homo

Vidiſſe ſe aibat quiſquam; nunc vero domi
Certum obſidare eſt uſque, donec redierit.

SCENA VII.

MICIO. DEMEA.

- M.* Ibo, illis dicam nullam eſſe in nobis moram.
D. Sed eccum ipſum: te jamdudum quæro, o Micio.
M. Quidnam? *D.* fero alia flagitia ad te ingentia
Boni illius aduleſcentis. *M.* ecce autem. *D.* nova,
Capitalia. *M.* ohe, jam. *D.* ah nescis qui vir ſit.
M. ſcio.
D. O ſtulte, tu de psaltria me ſomnias 730
Agere: hoc peccatum in virginem eſt civem. *M.*
ſcio.
D. Oho, ſcis et patere? *M.* quidni patiar? *D.* dic
mihi,
Non clamas? non inſanis? *M.* non; malim quidem.
D. Puer natuſt, *M.* di bene vortant. *D.* virgo nihil
habet,
M. Audivi. *D.* et ducenda indotataſt. *M.* ſcilicet.
D. Quid nunc futurumaſt? *M.* id enim quod res ipſa
fert:
Illinc huc transferetur virgo. *D.* o Jupiter,
Iſtocrine pacto oportet? *M.* quid faciam amplius?
D. Quid facias? ſi non ipſa re tibi iſtuc dolet, 739
Simulare certe eſt hominis. *M.* quin jam virginem
Deſpondi: res compoſita eſt: fiunt nuptiæ:
Dempſi metum omnem: hæc magis ſunt hominis.
D. ceterum,
Placet tibi factum, Micio? *M.* non, ſi queam
Mutare: nunc cum non queo, animo æquo fero.
Ita vitat hominum, quaſi ſi ludas tesseris.
Si illud, quod maxime opus eſt jactu, non cadit,
Illud quod cecidit forte, id arte ut corrigas.
D. Corrector! nempe tua arte viginti minæ

Pro psaltria periere: quæ quantum potest,
Aliquo abjicienda est: si non pretio, gratiis. 7

M. Neque est, neque illam sane studeo vendere.

D. Quid illa igitur facias? *M.* domi erit. *D.* p
divom fidem,

Meretrix et mater familias una in domo?

M. Cur non? *D.* sanumne credis te esse? *M.* equi
dem arbitror.

D. Ita me di ament, ut video tuam ego ineptiam;
Facturum credo, ut habeas quicum cantites.

M. Cur non? *D.* et nova nupta eadem hæc discet. *M.*
scilicet.

D. Tu inter eas restim ductans saltabis. *M.* probe.
Et tute nobiscum una, si opus sit. *D.* hei mihi!
Non te hæc pudet? *M.* jam vero omitte, o Demæa,
Tuam istanc iracundiam: atque ita uti decet 761
Hilarum ac lubentem fac te gnati in nuptiis.
Ego hos conveniam; post huc redeo. *D.* o Jupiter,
Hancine vitam? hoscine mores? hanc dementiam?
Uxor sine dote veniet: intus psaltria est:
Domus sumptuosa: adulescens luxu perditus:
Senex delirans; ipsa si cupiat Salus,
Servare prorsus non potest hanc familiam.

ACTUS V.

SCENA I.

SYRUS. DEMEA.

Sy. EDEPOL, Syrisce, te curasti molliter,
Lauteque munus administrasti tuum: 770
Abi; sed postquam intus sum omnium rerum
satur,

Prodeambulare huc libitum est. *D.* illuc sis vide;
Exemplum disciplinæ. *Sy.* ecce autem hic adest
Senex noster; quid fit? quid tu es tristis? *D.* oh
scelus!

Sy. Ohe ; jam : tu verba fundis hic sapientia?

D. Tu si meus esses, *Sy.* dis quidem esses, Demea ;
Ac tuam rem constabilisses. *D.* exemplo omnibus
Curarem ut esses. *Sy.* quamobrem ? quid feci ?
D. rogas ?

In ipsa turba, atque in peccato maxumo,
Quod vix sedatum satis est, potasti, scelus, 780
Quasi re bene gesta. *Sy.* sane nollem huc exitum.

SCENA II.

DROMO. SYRUS. DEMEAS.

Dr. HEUS, Syre, rogat te Ctesipho ut redeas. *Sy.*
abi.

D. Quid Ctesiphonem hic narrat ? *Sy.* nil. *D.* eho,
carnufex,
Est Ctesipho intus ? *Sy.* non est. *D.* cur hic
nominat ?

Sy. Est alius quidam, parasitaster paululus :
Nostin ? *D.* jam scibo. *Sy.* quid agis ? quo abis ?
D. mitte me.

Sy. Noli inquam. *D.* non manum abstines, mastigia ?
An tibi jam mavis cerebrum dispergam hic ? *Sy.*
abit.

Edepol commissatorem haud sane commodum,
Præsertim Ctesiphoni ; quid ego nunc agam ? 790
Nisi dum hæ silescunt turbæ, interea in angulum
Aliquo abeam, atque edormiscam hoc villi ; sic
agam.

SCENA III.

MICIO, DEMEAS.

M. PARATA a nobis sunt, ita ut dixi, Sostrata,
Ubi vis ; quisnam a me pepulit tam graviter fores ?

D. Hei mihi quid faciam ? quid agam ? quid clamem ?
aut querar ?

O cælum, o terra, o maria Neptuni. *M.* hem tibi
 Rescivit omnem rem; id nunc clamat scilicet:
 Paratæ lites: succurrendumst. *D.* eccum adest
 Communis corruptela nostrum liberum. 799

M. Tandem reprime iracundiam, atque ad te redi.

D. Repressi, redii, mitto maledicta omnia:
 Rem ipsam putemus; dictum inter nos hoc fuit,
 Ex te adeo est ortum, ne tu curares meum,
 Neve ego tuum? responde. *M.* factumst, non nego.

D. Cur nunc apud te potat? cur recipis meum?
 Cur emis amicam, Micio? num qui minus
 Mihi idem jus æquumst esse, quod mecumst
 tibi?

Quando ego tuum non curo, ne cura meum.

M. Non æquom dicis. *D.* non? *M.* nam vetus verbum
 hoc quidemst,

Communia esse amicorum inter se omnia. 810

D. Facete: nunc demum istæc nata oratiost.

M. Ausculta paucis, nisi molestumst, Demea.
 Principio, si id te mordet, sumptum filii
 Quem faciunt, quæso hoc facito tecum cogites:
 Tu illos duo olim pro re tollebas tua,
 Quod satis putabas tua bona ambobus fore;
 Et me tum uxorem credidisti scilicet
 Ducturum: eandem illam rationem antiquam ob-
 tine;

Conserva, quære, parce; fac quamplurimum
 Illis relinquas, gloriamque istanc tibi: 820

Mea, quæ præter spem evenere: utantur sine:
 De summa nil decedet: quod hinc accesserit,
 Id de lucro putato esse omne; hæc si voles
 In animo vere cogitare, Demea,
 Et mi et tibi et illis dempseris molestiam.

D. Mitto rem: consuetudinem ipsorum. *M.* mane:
 Scio: istuc ibam; multa in homine, Demea,
 Signa insunt, quibus ex conjectura facile fit:

Duo cum idem faciunt, sæpe ut possis dicere,
Hoc licet inpune facere huic, illi non licet: 830
Non quo dissimilis res sit, sed quo is qui facit.
Quæ ego in illis esse video, ut confidam fore
Ita ut volumus; video eos sapere, intellegere, in
loco

Vereri, inter se amare: scire est liberum
Ingenium atque animum; quo vis illos tu die
Reducas; at enim metuas, ne ab re sint tamen
Omissiones paulo: o noster Demea,
Ad omnia alia ætate sapimus rectius:
Solum unum hoc vitium senectus adfert hominibus,
Adtentiores sumus ad rem omnes, quam sat est:
Quod illos sat ætas acuet. *D.* ne nimium modo
Bonæ tuæ istæ nos rationes, Micio, 842
Et tuus iste animus æquos subvortat. *M.* tace,
Non fiet; mitte jam istæc: da te hodie mihi:
Expurge frontem. *D.* scilicet ita tempus fert,
Faciundumst: ceterum rus cras cum filio
Cum primo luci. *M.* immo de nocte censeo:
Hodie modo hilarum te face. *D.* et istam psaltriam
Una illuc mecum hinc abstraham. *M.* pugnaveris.
Eo pacto prorsum illi alligaris filium. 860
Modo facito ut illam serves. *D.* ego istuc videro:
atque

Illi favillæ plena, fumi ac pollinis,
Coquendo sit faxo et molendo: præter hæc
Meridie ipso faciam ut stipulam colligat:
Tam excoctam reddam atque atram, quam carbost.
M. places.

Nunc mihi videre sapere; atque equidem filium,
Tum etiam si nolit, cogam ut cum illa una cubet.

D. Derides? fortunatus, qui isto animo sies:
Ego sentio. *M.* ah, pergisne? *D.* jam jam desino.
M. I ergo intro; et cui rei est, ei rei hunc sumamus
diem. 860

SCENA IV.

DĒMEA.

NUMQUAM ita quisquam bene subducta ratione ad vi
fuat,

Quin res, ætas, usus semper aliquid adportet novi ;
Aliquid moneat, ut illa quæ te scire credas, nescias ;
Et quæ tibi putaris prima, in experiundo ut repudi
Quod nunc mi evenit : nam ego vitam duram, quam v
usque adhuc,

Prope decurso spatio, omitto ; id quamobrem ? re ip
repperi,

Facilitate nihil esse homini melius neque clementia.
Id esse verum, ex me atque ex fratre cuivis facile
noscere.

Ille suam semper egit vitam in otio, in conviviiis : &
Clemens, placidus, nulli lædere os, adridere omnibus :
Sibi vixit : sibi sumptum fecit : omnes benedicunt, amar
Ego ille agrestis, sævos, tristis, parcus, truculentus, tenax
Duxi uxorem : quam ibi miseriam vidi ! nati filii,
Alia cura : heja autem, dum studeo illis ut quamplu
rimum

Facerem, contrivi in quærendo vitam atque ætaten
meam :

Nunc exacta ætate hoc fructi pro labore ab eis fero,
Odium : ille alter sine labore patria potitur commoda
Illum amant : me fugitant : illi credunt consilia omnia
Illum diligunt : apud illum sunt ambo, ego desertus
sum :

Illum ut vivat optant, meam autem mortem expectant
scilicet.

336

Ita eos meo labore eductos maxumo, hic fecit suos
Paulo sumptu : miseriam omnem ego capio ; hic potitur
gaudia.

Age nunc jam, experiamur porro contra, ecquid ego
possem

unde dicere aut benigne facere, quando huc provocat
o quoque a meis me amari et magni pendi postulo.
id fit dando atque obsequendo, non posteriores feram.
erit: id mea minime refert, qui sum natu maxumus.

SCENA V.

SYRUS. DEMEA.

1. HEUS, Demea, rogat frater ne abeas longius.
2. Quis homo? o Syre noster, salve: quid fit? quid agitur?
3. Recte. D. optumest; jam nunc hæc tria primum addidi 890
Præter naturam, o noster, quid fit? quid agitur?
Servum haud inliberalem præbes te: et tibi
Lubens bene faxim. Sy. gratiam habeo. D. atqui,
Syre.
Hoc verumst, et ipsa re experiere propediem.

SCENA VI.

GETA. DEMEA.

1. HERA, ego huc ad hos proviso, quam mox virginem Accersant; sed eccum Demeam; salvos sies.
2. O, qui vocare? G. Geta. D. Geta, hominem maxumi Preti te esse hodie judicavi animo meo:
Nam is mihi profecto est servos spectatus satis,
Cui dominus curæst: ita uti tibi sensi, Geta. 900
Et tibi ob eam rem, siquid usus venerit,
Lubens bene faxim; meditor esse adfabilis;
Et bene procedit. G. bonus es cum hæc existumas.
3. Paulatim plebem primulum facio meam.

SCENA VII.

ÆSCHINUS. DEMEA. SYRUS. GETA.

- Æ. OCCIDUNT me quidem, dum nimis sanctas nuptias Student facere; in apparando consumunt diem.

- D.* Quid agitur, Æschine? *Æ.* ehem, pater mihi hic eras?
- D.* Tuus hercle vero et animo et natura pater;
Qui te amat plus quam hosce oculos; sed cur domum
Uxorem accersis? *Æ.* cupio: verum hoc i
moræst
Tibicina, et hymenæum qui cantent. *D.* eho,
Vin tu huic seni auscultare? *Æ.* quid? *D.* mi
hæc face,
Hymenæum, turbas, lampadas, tibicinas:
Atque hanc in horto maceriam jube dirui
Quantum potest: hac transfer: unam fac domum
Traduce et matrem et familiam omnem ad n
Æ. placet,
Pater lepidissime. *D.* euge, jam lepidus vocor.
Fratrī ædes fient perviæ: turbam domum
Adducet, sumptum admittet: multa: quid mea?
Ego lepidus in eo gratiam; jube nunc jam 92
Dinumeret ille Babylo viginti minas.
Syre, cessas ire ac facere? *Sy.* quid ego? *D.* dirui
Tu illas abi et traduce. *G.* di tibi, Demea,
Benefaciant, cum te video nostræ familiæ
Tam ex animo factum velle. *D.* dignos arbitror
Quid tu ais? *Æ.* sic opinor. *D.* multo rectiust,
Quam illam puerperam hac nunc duci per viam
Ægrotam. *Æ.* nil enim vidi melius, mi pater.
D. Sic soleo; sed eccum Micio egreditur foras. 92

SCENA VIII.

MICIO. DEMEA. ÆSCHINUS.

- M.* JUBET frater? ubi is est? tun jubes hoc, Demea?
- D.* Ego vero jubeo, et hac re et aliis omnibus
Quam maxime unam facere nos hanc familiam,
Colere, adjuvare, adjungere. *Æ.* ita quæso, pater.

Haud aliter censeo. D. immo hercle ita nobis decet :

Primum hujus uxori est mater. M. est ; quid postea ?

Proba et modesta. M. ita aiunt. **D.** natu grandior.

Scio. D. parere jam diu hæc per annos non potest :

Nec qui eam respiciat, quisquam est : sola est. M. quam hic rem agit ?

Hanc te æquum est ducere : et te operam ut fiat dare.

Me ducere autem ? D. te. **M.** me ? **D.** te inquam.

M. ineptis. **D.** si tu sis homo, 940

Hic faciat. Æ. mi pater. **M.** quid tu autem huic, asine, auscultas ? **D.** nihil agis :

Fieri aliter non potest. M. deliras. **Æ.** sine te exorem, mi pater.

V. Insanis ? aufer. D. age, da veniam filio. **M.** satin sanus es ?

Ego novus maritus anno demum quinto et sexagesimo

Fiam, atque anum decrepitam ducam ? idne estis auctores mihi ?

Æ. Fac : promisi ego illis. M. promisti autem ? de te largitor, puer.

D. Age, quid si quid te majus oret ? M. quasi si hoc non sit maxumum.

D. Da veniam. Æ. ne gravare. **D.** fac, promitte. **M.** non omittitis ?

Æ. Non, nisi te exorem. M. vis est hæc quidem. **D.** age prolixè, Micio.

M. Etsi hoc mihi pravum, ineptum, absurdum, atque alienum a vita mea 950

Videtur : si vos tantopere istuc vultis, fiat. Æ. bene facis.

D. Merito tuo te amo ; verum. M. quid ? **D.** ego dicam, hoc cum fit quod volo.

M. Quid nunc ? quid restat ? D. Hegio hic est his cognatus proximus :

- Adfinis nobis ; pauper : bene nos aliquid **facere** decet.
- M.* Quid **facere** ? *D.* agelli est hic sub urbe paulum quod locitas foras :
- Huic demus qui fruatur. *M.* paulum id autem es
D. si multumst, tamen
- Faciundum est : pro patre huic est ; **bonus** es noster est ; recte datur.
- Postremo nunc meum illud verbum facio, quod tibi
 Micio,
- Bene et sapienter dixi dudum, Vitium commune omnium est,
- Quod nimium ad rem in senecta attenti sumus hanc maculam nos decet 96
- Effugere : dictum est vere, et re ipsa fieri oportet
 Micio.
- M.* Quid istic ? dabitur quidem, quando hic volt. *A.* mi pater. *D.* nunc tu mihi,
- Micio, es germanus pariter animo ac corpore. *M.* gaudeo.
- D.* Suo sibi gladio hunc jugulo—

SCENA IX.

SYRUS. DEMEA. MICIO. ÆSCHINUS.

- Sy.* —FACTUM est quod jussisti, Demea.
- D.* Frugi homo es ; ego edepol hodie mea quidem sententia
- Judico Syrum fieri esse æquum liberum. *M.* istunc liberum ?
- Quodnam ob factum ? *D.* multa. *Sy.* o noster Demea, edepol vir bonus :
- Ego istos vobis usque a pueris curavi ambos sedulo ;
- Docui, monui, bene præcepi semper, quæ potui omnia. 970
- D.* Res apparet ; et quidem porro hæc, obsonare cum fide,

Scortum adducere, apparare de die convivium:
Non mediocris hominis hæc sunt officia. *Sy.* o lepidum caput.

D. Postremo, hodie in psalteria ista emunda hic adjutor fuit,

Hic curavit: prodesse æquumst: alii meliores erunt:
Denique hic vult fieri. *M.* vin tu hoc fieri? *Æ.* cupio. *M.* si quidem

Tu vis, *Syre*, eho accede huc ad me: liber esto.
Sy. bene facis:

Omnibus gratiam habeo: et seorsum tibi præterea,
Demea.

D. Gaudeo. *Æ.* et ego. *Sy.* credo: utinam hoc perpetuum fiat gaudium,

Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam liberam. 980

D. Optumam quidem mulierem. *Sy.* et quidem tuo nepoti hujus filio

Hodie prima mammam dedit hæc. *D.* hercle vero serio,

Siquidem prima dedit; haud dubiumst, quin emitti æquum siet.

M. Ob eam rem? *D.* ob eam: postremo a me argentum, quanti est, sumito.

Sy. Di tibi, Demea, omnia omnes semper optata offerant.

M. *Syre*, processisti hodie pulchre. *D.* siquidem porro, Micio,

Tu tuum officium facies; atque huic aliquid paulum præ manu

Dederis, unde utatur; reddet tibi cito. *M.* istoc vilius.

Æ. Frugi homo est. *Sy.* reddam hercle, da modo. *Æ.* age, pater. *M.* post consulam.

D. Faciet. *Sy.* o vir optume. *Æ.* o pater mi festivissime. 990

M. Quid istuc? quæ res tam repente mores mutavit tuos?

Quod prolubium? quæ istæc subita est largit
D. dicam tibi:

Ut id ostenderem, quod te isti facilem et festivum
 putant,

Id non fieri ex vera vita, neque adeo ex æquo
 bono;

Sed adsentando atque indulgendo et largiendo, Mici
 Nunc adeo si ob eam rem vobis mea vita invidetur
Æschine, est:

Quia non justa injusta prorsus omnia omnino o
 sequor;

Missa facio: effundite, emite, facite quod vobis lube
 Sed si id vultis potius, quæ vos propter adolescen
 tiam 96

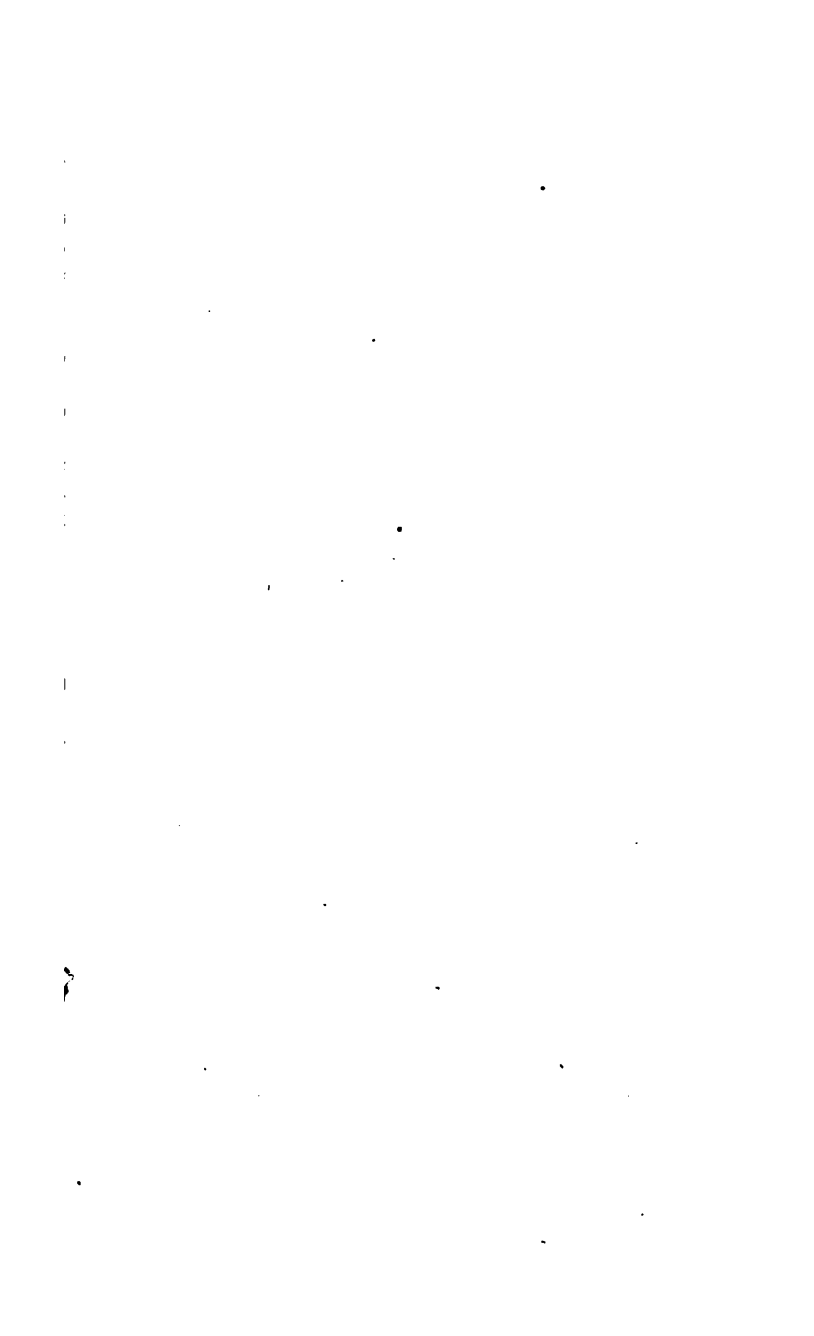
Minus videtis, magis impense cupitis, consulitis parum
 Hæc reprehendere et corrigere quem, obsecundam
 in loco:

Ecce me, qui id faciam vobis. *Æ.* tibi, pater, per
 mittimus:

Plus scis quid opus facto est; sed de fratre qui
 fiet? *D.* sino.

Habeat: in istac finem faciat. *M.* istuc recte
 Plaudite.

FINIS.

CLASSICAL TESTS

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS, 545 EAST 57TH STREET, CHICAGO, ILL.

A series of very carefully printed volumes of Classical
Texts issued upon the plan of the "Oxford Classical Texts"

- Greek Texts: 1.
 Greek Texts: 2.
 Greek Texts: 3.
 Greek Texts: 4.
 Greek Texts: 5.
 Greek Texts: 6.
 Greek Texts: 7.
 Greek Texts: 8.
 Greek Texts: 9.
 Greek Texts: 10.
 Greek Texts: 11.
 Greek Texts: 12.
 Greek Texts: 13.
 Greek Texts: 14.
 Greek Texts: 15.
 Greek Texts: 16.
 Greek Texts: 17.
 Greek Texts: 18.
 Greek Texts: 19.
 Greek Texts: 20.
 Greek Texts: 21.
 Greek Texts: 22.
 Greek Texts: 23.
 Greek Texts: 24.
 Greek Texts: 25.
 Greek Texts: 26.
 Greek Texts: 27.
 Greek Texts: 28.
 Greek Texts: 29.
 Greek Texts: 30.
 Greek Texts: 31.
 Greek Texts: 32.
 Greek Texts: 33.
 Greek Texts: 34.
 Greek Texts: 35.
 Greek Texts: 36.
 Greek Texts: 37.
 Greek Texts: 38.
 Greek Texts: 39.
 Greek Texts: 40.
 Greek Texts: 41.
 Greek Texts: 42.
 Greek Texts: 43.
 Greek Texts: 44.
 Greek Texts: 45.
 Greek Texts: 46.
 Greek Texts: 47.
 Greek Texts: 48.
 Greek Texts: 49.
 Greek Texts: 50.
 Greek Texts: 51.
 Greek Texts: 52.
 Greek Texts: 53.
 Greek Texts: 54.
 Greek Texts: 55.
 Greek Texts: 56.
 Greek Texts: 57.
 Greek Texts: 58.
 Greek Texts: 59.
 Greek Texts: 60.
 Greek Texts: 61.
 Greek Texts: 62.
 Greek Texts: 63.
 Greek Texts: 64.
 Greek Texts: 65.
 Greek Texts: 66.
 Greek Texts: 67.
 Greek Texts: 68.
 Greek Texts: 69.
 Greek Texts: 70.
 Greek Texts: 71.
 Greek Texts: 72.
 Greek Texts: 73.
 Greek Texts: 74.
 Greek Texts: 75.
 Greek Texts: 76.
 Greek Texts: 77.
 Greek Texts: 78.
 Greek Texts: 79.
 Greek Texts: 80.
 Greek Texts: 81.
 Greek Texts: 82.
 Greek Texts: 83.
 Greek Texts: 84.
 Greek Texts: 85.
 Greek Texts: 86.
 Greek Texts: 87.
 Greek Texts: 88.
 Greek Texts: 89.
 Greek Texts: 90.
 Greek Texts: 91.
 Greek Texts: 92.
 Greek Texts: 93.
 Greek Texts: 94.
 Greek Texts: 95.
 Greek Texts: 96.
 Greek Texts: 97.
 Greek Texts: 98.
 Greek Texts: 99.
 Greek Texts: 100.

1777

JAN 11 1939

